

ternes absolute Gennemførelse maatte anses mindre billige, jfr. i saa Henseende bl. a. Bemærkningerne ovenfor til § 1.

Til § 7.

Ifølge Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 § 31 forstaas ved „dansk Skib” et saadant, som opfylder de i Sølovens § 1 foreskrevne Betingelser, for at Skibet kan sejle under dansk Flag. Disse Betingelser ere, at Skibet *enten* mindst for to Tredjedele ejes af Personer, som have Indfødsret og ikke ere blevne Statsborgere i fremmed Stat, eller som ere og i mindst 5 Aar have været bosiddende i den danske Stat, eller tilhører Aktieselskab, hvis Bestyrelse har sit Sæde i den danske Stat og bestaar af Aktieejere, som fyldestgøre de nævnte Betingelser.

Ifølge ovennævnte § 31 skal ved „Tons” forstaas Registertons Brutto og

ifølge Bekg. Nr. 156 af 5. Oktober 1903 § 87 betragtes de Skibe som „søgaende”, der sejle udenfor Kystfart, hvorved forstaas Fart, som finder Sted:

- a) enten i Farvandene, der begrænses af Linien Kullen—Hasenøre, Jyllands og Tysklands Østkyst, Tysklands Nordkyst til Darsserort, Linien Darsserort—Falsterbo samt den svenske Vestkyst derfra til Kullen,
- b) eller indenfor en Afstand af 6 Kvml. fra Kysten,
- c) eller paa Kanaler, Fjorde, Indsøer og lign.

Til § 8.

Bestemmelsen om, at Skibe henhørende under Marineministeriet m. v. ere undtagne fra Forslagets Forskrifter, er særlig grundet i Hensynet til, at saadanne Skibe gennem Marineministeriets Embedsmænd maa anses undergivne tilstrækkeligt Tilsyn i den heromhandlede Retning.